

[Justitsministeren]

ningslinjer vil bl.a. indeholde regler om samarbejde med miljømyndighederne ved behandlingen af de enkelte sager. Samtidig hermed vil miljøministeriet udsende nærmere retningslinjer til de lokale miljømyndigheder, et problem, som jeg har haft lejlighed til at drøfte med min kollega miljøministeren. Disse initiativer vil kunne betyde en mere effektiv indsats på hele dette område.

I denne sammenhæng vil jeg også fremhæve, at der efter min opfattelse er behov for at overveje en bedre efteruddannelse af politiet, bl.a. på de områder, vi her behandler. Jeg kan oplyse, at jeg for nylig har haft en samtale med rigspolitichefen om dette spørgsmål, og det overvejes for tiden, hvilke muligheder der er for en særlig indsats på efteruddannelsesområdet. Der er også kommet en henvendelse fra borgmesteren i en jysk by, der i forbindelse med spørgsmålet om politiets efteruddannelse har peget på mulighederne for at etablere en skole i den pågældende by. Overvejelserne herom er altså ikke afsluttet endnu, men jeg synes, at dette moment også burde nævnes ved denne lejlighed.

Torben Lund (S):

Vi er meget enige i sigtet med dette forslag, nemlig at styrke retshåndhævelsen i bygge- og miljølovgivningen. Det er et område, hvor det er svært at håndhæve lovgivningen, fordi det er så tekniske sager, der er tale om, sager, der ofte er fagligt komplicerede. Det kræver naturligvis, at der er en særlig sagkundskab og erfaring til stede, og jeg tror, forslagsstillerne har ret i, at denne sagkundskab og erfaring ikke altid findes hos politiet.

Den umiddelbare reaktion er så: så må vi oprette et miljøpoliti og en statsadvokatur for miljøkriminalitet, men jeg er ærligt talt lidt i tvivl om, hvorvidt det er det, der ligger i forslaget. Man bruger udtrykket »miljøafdelinger under anklagemyndigheden og politiet«, og man taler om et særligt vicesstatsadvokatembede, der skal tage sig af disse sager. Men hvis det er sådan, at man lægger op til et miljøpoliti og en særlig statsadvokatur for miljøkriminalitet, kan jeg sige, at vi ikke finder, det er nogen god idé, af de grunde, som justitsministeren her har nævnt. Det betyder dog ikke, at vi ikke mener, der er behov for

at styrke tilrettelæggelsen af straffesagerne ved væsentlige miljølovsovertrædelser.

Justitsministeren var inde på spørgsmålet om efteruddannelse af polititjenestemændene, og vi kan afgjort støtte, at man arbejder videre med at give polititjenestemænd en bedre efteruddannelse på dette område. Der er nok også behov for at styrke området på selve politiskolen, og man kunne vel tænke sig, at man også bruger forslagsstillerens forslag om at give polititjenestemænd en erfaring i miljøspørgsmål ved i en periode at lade dem gøre tjeneste i miljøstyrelsen.

Jeg er meget glad for, at man nu udsender nærmere retningslinjer både fra justitsministeriet og fra miljøministeriet om samarbejdet mellem forvaltningsmyndighederne, tilsynsmyndighederne og politiet på dette område. Jeg tror, der er et stort behov for det, og det fører mig til at sige, at jeg tror, det er vigtigt, at vi på et tidligt tidspunkt får politiet – i samarbejde med de kommunale myndigheder, der har tilsynsopgaven – med ind i opklaringen af, om der foreligger miljølovsovertrædelser. Derved kommer politiet selvfølgelig tidligt med i sagsbehandlingen, og de bliver, om jeg så må sige, en mere kvalificeret medspiller for forvaltningsmyndigheden, ligesom det bliver lettere for politiet selvstændigt at vurdere, om der er grundlag for en efterforskning i disse sager eller ej.

Dermed skulle man vel også sikre sig bedre mod den kritik, der ofte rejses af tilsynsmyndighederne, og som går ud på, at man visse steder og i visse situationer måske har nogle uvedkommende hensyn med ved vurderingen af, om der bør indgives en politianmeldelse eller ej. Hvis politiet er med på et tidligt tidspunkt, skulle der vel være mulighed for at begrænse den side af sagen.

Vi hører ofte kritik af, at strafudmålingen i miljøsagerne er meget mild, og vi har nok også set eksempler, hvor det umiddelbart har været overraskende, at man er nået til en så lille strafudmåling. Retterne har forklaret disse afgørelser med, at den måde, sagerne er forelagt på over for retterne, har gjort, at disse ikke kunne nå til andet resultat. Sagt med andre ord: også i selve retssagsfasen – altså efter efterforskningen – tror jeg det er vigtigt, at vi sikrer os en anklagemyndighed, der har en større sagkundskab, end det er tilfældet i dag, sådan at sagerne kan blive